

136 643

I

QVÆSTIO MEDICA

QVODLIBETARIIS DISPUTATIONIBVS

MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM

Die Iovis 29. Novembris.

M. HENRICO MAHIEV,

DOCTORE MEDICO PRÆSIDE.

Sunt-ne celibes μακροβιότεροι?

I.

N I H I L jucundius aut dulcius usurâ lucis ; nihil in vitâ op-
tabilius vitâ. Nullum est illius perennis traducendæ subfi-
dium in naturâ potens. Quidquid generatur, id totum mortale
atque dissolubile. Sicut suus homini cuilibet natalis dies : ita
quemlibet una manet nox. Vita volitantium corpusculorum
incerto concursu nec benè regitur, nec meliùs definitur. Qui pu-
tat esse permansionem calidi in humido, leviter attingit scopum:
omne feret punctum qui calidi innati accretionem & diminutio-
nem esse contendet. Frigida viventibus temperies aut æqualis nul-
la. Per amicum caloris & humoris fœdus omne genus animan-
tium concipitur. Vtriusque origo nullatenùs ab astris : à semine
ex utriusque parentis testibus prorumpente tota est repetenda.
Dum uterus amico fœdere conjunctum utrumque semen amplexu
suo fover, tunc contentum in iis excitat calorem ; qui mox mi-
cante corde fœliciùs in actum promovetur. Hic calor hominum
ætates peragit, non annorum numero, sed vario partium quas
ipse interim auget perficitque temperamento, robore, incremen-
to. Primâ ætate lentius se movet humore plurimo diffluens:

2

humore dissipato acrior effulget in adolescente: languescit moriens in senibus pabuli defectu.

I I.

CALOR innatus non gaudet consortio cujuslibet humoris: cum aëreo, pingui, lento perbellè cohæret. Prout uberiori copiâ concessa vel æquiores ambo temperiem sortita sint: hinc sine syderum observatione conjicias; quanta debeat esse felicitas viventium, quæ vis artuum, quæ totius magnitudo corporis, & quod præcipuum est, quæ vitæ diuturnitas. Plantæ pleræque affixæ solo vitæ longitudine superant animalium omne genus. In iis parte consenscente nova pulchrior exurgit vere novo: sicque mutuâ partium prodeuntium accessione, mutuâque decensione exarentium individuum fit quasi multiplex & perpetuum. Ex animalibus aquatilia terrestribus; ex sanguine sanguine præditis *βελχέσιτες*: Homo & elephas longioris vitæ putantur ex iis quæ terram gradiendo metiuntur. In hominum specie mares fœminis, graciles obesis, divites pauperibus crede vivaciores. Temperatus in omnium rerum mediocritate positus omnia munia perfectius obit, morborum injuriis minùs patet, ad interitum ruit tardius. Iratum habet Apollinem qui si non possideat, saltem non exoptet omnibus votis hanc discòrdium qualitaturn concordem amicitiam. Qui sunt statura brevioris, brevioris sunt ævi. Quibus latius patet pectus, cor amplius facili cietur & æquabili motu, pari jure possunt de vitæ longitudine cum cæteris, & de fortitudine contendere. Plantæ quibus coloni cura fertilitatem adjicit & accelerat, citò marcescunt. Ex animalibus quæcunque non solum ventri magistro, sed etiam veneri jugiter serviunt; ante diem mortem oppetunt. Plures occidit gula quàm gladius: plures utroque venus.

I I I.

QVI de testibus idem cum Philosopho sentit, non audiaturne suppres illi semen conficiunt elaborantque tam in fœminis quàm in maribus. Hic humor mole parvus, *τὸ ὕγιον τὸ ἰχυρότατον* complectitur. Pars est substantiæ nostræ melior, spirituum opulenta congeries. Hanc sui natura conservatrix, non ut inutilem sarcinam, sed ut amicam suppellectilem plerùmque retinet atque coacervat. Qui semen excrementitiis humoribus confundunt, graviter errant: gravius qui benigni humoris evacuationem tam facile putant ferre se posse, quàm fœcum & urinæ dejectionem.

Sifemen in arva naturæ spirantia projectum vivit; cur illius beneficio non stabit diutius individui machina vegetior. Seminis virtute partes corporis universi firmantur: ab eo vis occulta proficiscitur, quæ in artus effusa, robur & gratiam quemadmodum sanguis universo corpori conciliat. Vix sine dispendio vitæ veneri litatur; nec nisi magno suæ substantiæ detrimento prolificum germen emittunt parentes. Militat omnis amans, à certamine laurus nulla. Ardent depereuntque juniores puellas salaciores juvenes: pereunt sapissimè largiori tenuiorum medullarum profluvio. Veneris assiduum exercitium postulat insita cuique animanti cupido speciei suæ conservandæ: vetat individui salus. Nascituris prodest plurimum venus, parum natis. ὀρεύπηκε ἔ πολὺ σπέρμα μέλει σκεῖται γὰρ.

I V.

PVRGATIONEM indicat cacochymia, venæ sectio-
nem plethora, neutra solutionem τῆς φλέβης γονίμης exigit.
Multis & magnis incommodis videtur conflictata virginitas: Sapientis erit hæc incommoda commodorum ex eâ subnascentium compensatione lenire. Durior scæminis quàm maribus vita cælebs est. Sive nuptæ sive non; uterus in ipsis plurium causa malorum: ut se habet hæc pars, ita totum in ipsis corpus (αἱ ὕστεραι πάντων τῶν νοσημάτων αἵται.) Steriles & gravidæ faciliùs viris in morbos incidunt, periculosius ægrotant, tristius curantur. Attamen virginitas eò debet iis semper esse acceptior, quò illis est gravior fecunditas. Maternum nomen & conjugalis thalamus blanditiis præsentium voluptatum animos deliniunt: sed à congressu scæminæ vix sanæ consurgunt. Scæminarum insidiatur castimoniam quisquis eas à maribus perfici jactitat. Circà tempora conceptionis irruit in ipsas ægritudinum omne genus. Menstrui retenti portione quadam ad ventriculum ab utero transmissâ cardiogramos, inappetentia, pica suboritur. Eiusdem menstrui fumis lacessitum cor palpitat, compatiente cerebro epilepticè convelluntur. Divelluntur in partu matres præ dolorum acerbitate, dum impatiens foetus aëre liberiore frui, copiosiore pasci alimento, corporis inversione, calcitatione, membranarum ruptione viam sibi facit, exitumque quâ potest contentione molitur. Fœlices cælibes quæ sibi tantum natæ carent his omnibus molestiis. Nemo vitam aliis dando, vitæ suæ consulit diuturnitati. Qui ducit uxorem, ut repuerascant cum filio referente mores & imaginem paternam, inani luditur imagine.

CÆLIBE vitâ nil melius. Hæc mille splendescit bonis :
 utrique causæ mortis abundè medetur ; nimiam impedit ex-
 crementorum congeriem, calorem innatum non finit elabi vel in-
 utiliter consumi : præsens animæ ad omnia instrumentum spiritus
 non patitur exsolvi : florem corporis integrum & ingenij con-
 servat. Quæ fructus non ferunt arbores, virefcunt latius, latius
 expandunt ramos, altiùs assurgunt : Pyrus fœcunda, ferax Malus
 truncum habent gibbum, curvum, obductum libro crassiori, steri-
 litatem diceres pulchritudine compensari. Venus inimica gratias
 & honorem serenæ frontis metit, exsiccando partes senectutem
 advehit immaturam. Miseri homines qui in medio Veneris tem-
 plo non rosas sed spinas legunt. Dum semen effluit spiritibus tur-
 gidum, tantum carpitur innati caloris, κατὰ τὴν ἐν σπέρματι θερμότη-
 τος ἀποκρίσις ἐστὶν ἀφροδισιασμος. Hinc sensus infirmantur, hebescit
 vis ingenij, debilitantur articuli, vox immutatur, dentes exci-
 dunt alveolis, defluunt capilli ; sævientie præsertim in cerebrum
 labe, vivido suo nitore oculi spoliantur. Ita venus est infensa
 generi nervoso, brevis ut jure dicatur epilepsia, nulli non ætati
 noxia : adolescentibus incrementum remoratur, ætate consisten-
 tius senium maturat, senibus mortem.

Sunt ergo celibes μακροβιότεροι.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Henricus Mahieu, Præses.

M. Claudius Guerin.

M. Paulus Mattot.

M. Carolus le Long.

M. Joannes Debourges.

M. Robertus Parin.

Professor Regius.

M. Michaël de la Vigne.

M. Petrus Ferreau.

M. Ioan. Armandus de Mauvilain.

Exdecanus & Scholarum Censor.

Proponebat Lutetiæ FRANCISCVS VEZOV,
 Parisinus, A. R. S. H. M. DC. LXVIII.

PARISIIS,

Ex Typographiâ F. MUGUET, Regisac Illustr. Archiepiscopi
 Parisiensis Typographi, viâ Cytharæ, ad Insigne
 Adorationis trium Regum.